

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่เริ่มมีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ จากสังคมเกษตรกรรมมาเป็นสังคมอุตสาหกรรมมากขึ้น เปลี่ยนจากครอบครัวขยายมาเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงทางสังคมส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ประชาชนมีการเกิดอุทกทางสังคม หรือเรียกอีกอย่างว่าการสนับสนุนทางสังคมน้อยลง เป็นชีวิตที่ต่างคนต่างอยู่ หรืออีกนัยหนึ่ง คือ องค์ประกอบทางสังคมและภาวะความเป็นอยู่ของสมาชิกในสังคมเปลี่ยนแปลงไป การพัฒนาคุณภาพ อุปนิสัย ความเชื่อ เหตุจูงใจต่างๆ ที่ค่อยๆ ก่อตัวขึ้นในชีวิต ทำให้คนไทยและสังคมไทยมีความเป็นวัตถุนิยมมากขึ้น ประกอบกับสภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวน ก่อให้เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมของคนในสังคม เช่น คีตธรรม จริยธรรม การขาดระเบียบวินัย เกิดการเอารัดเอาเปรียบ ส่งผลให้วิถีชีวิตอันดีงามของสังคมไทยเริ่มจางหายไปพร้อมกับความล่มสลายของสถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นแนวโน้มให้เกิดอาชญากรรมมากขึ้นคนจำนวนไม่น้อยหันไปประกอบอาชีพที่ผิดกฎหมาย เมื่อถูกดำเนินคดี และถูกจำคุก บุคคลเหล่านั้นจะกลายเป็นผู้ต้องขัง ถูกจำกัดอิสรภาพ เสรีภาพของบุคคล

กรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานหนึ่งในกระบวนการยุติธรรม ตั้งกักกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติคือผู้ต้องขังหรือผู้กระทำผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล และคำสั่งลงโทษของผู้มีอำนาจในการดำเนินงาน มีตั้งแต่การควบคุม กักขัง กักกัน จำคุก และประหารชีวิต ตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในเรือนจำ และทัณฑสถาน นอกจากจะมีรูปแบบการบริหารที่เป็นไปตามระเบียบแบบแผน หลักวิธีการปฏิบัติราชการ (Prison as Bureaucracy) เช่นเดียวกับส่วนราชการอื่นๆ โดยทั่วไปแล้ว ยังเป็นการปฏิบัติหน้าที่เฉพาะกิจ (Specific Management) เกี่ยวเนื่องกับการขังขัง และเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ต้องขังให้กลับประพฤติตนเป็นพลเมืองดี เพื่อคุ้มครองความผาสุกปลอดภัยให้แก่สังคม (ประเสริฐ เมฆมณี, 2523 : 31)

กรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานของรัฐ ที่มีภารกิจโดยตรงในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ต้องให้การดูแลเป็นพิเศษกลุ่มหนึ่ง โดยมุ่งเน้นการแก้ไขฟื้นฟู และพัฒนาผู้ต้องขังให้เป็นผู้มีคุณธรรม และจริยธรรมในการอยู่ร่วมกันในสังคม ส่งเสริมกระบวนการทางสังคมในการจัดการกับผู้ต้องขัง และผู้ถูกคุมประพฤติให้ปฏิบัติตนตามกฎหมาย มีความเคารพในศักดิ์ของ

ตั้งคม และไม่ดำเนินการใด ๆ อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เปิดโอกาสให้ครอบครัว ชุมชน และตั้งคม เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ตลอดจนส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชนเข้าร่วมผนึกกำลังในการพัฒนาผู้ต้องขัง และผู้ถูกคุมประพฤติให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกที่ดีเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในตั้งคมได้อย่างปกติสุข มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ตั้งคม และประเทศชาติ

ปัจจุบัน การบริหารงานของกรมราชทัณฑ์ดำเนินไปตามแผนทิศทาง ซึ่งเป็นแผนแม่บทในการบริหารงานที่ได้กำหนดไว้ในช่วง พ.ศ. 2536 – 2545 โดยได้กำหนดภารกิจหลักไว้ 3 ประการ คือ (กรมราชทัณฑ์, 2537 : 46)

1. การควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ
2. การแก้ไขพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง ให้สามารถเข้ากับตั้งคมทั่วไปได้ เมื่อพ้นโทษแล้ว
3. การเสริมสร้างสมรรถนะในการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แม้ว่าปัจจุบันกรมราชทัณฑ์จะให้ความสำคัญกับนโยบายด้านการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังค่อนข้างมาก แต่ในทางปฏิบัติยังมีอุปสรรคอยู่หลายประการ เช่น จำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ความแออัดยัดเยียดอยู่ในเรือนจำหรือทัณฑสถาน บุคลากรในการดำเนินงานมีจำกัด ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ต้องขัง เป็นต้น กรมราชทัณฑ์มีหน่วยงานเรือนจำและทัณฑสถาน เป็นหน่วยปฏิบัติการกระจายอยู่ทั่วประเทศทุกจังหวัด รวม 133 แห่ง มีผู้ต้องราชทัณฑ์ในความควบคุม ดูแล จำนวนทั้งสิ้น 223,406 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2543) มีอัตราค่าถึง 10,563 อัตรา ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1

แสดงสถิติจำนวนผู้ต้องราชทัณฑ์และกรอบบัตรอาชญากรรมในรอบ 10 ปี
(ปีงบประมาณ 2534 – 2543)

ปีงบประมาณ	จำนวนผู้ ต้องราชทัณฑ์ (คน)	กรอบบัตรอาชญา กรรมราชทัณฑ์	สัดส่วนภาพรวม (อนท.ต่อผู้ต้องขัง)
2534	88,039	10,062	1 : 9
2535	73,368	10,062	1 : 7
2536	90,307	10,062	1 : 9
2537	103,329	10,062	1 : 10
2538	111,725	10,062	1 : 11
2539	103,202	10,460	1 : 10
2540	130,997	10,460	1 : 12
2541	170,490	11,507	1 : 15
2542	205,340	11,507	1 : 18
2543	223,406	10,763	1 : 21

- หมายเหตุ 1. ปี 2534 – 2543 เป็นข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายนของทุกปี
2. ปี 2535, 2539 และ 2542 เป็นปีที่มีการปล่อยพระราชทานอภัยโทษหมู่
3. ปี 2543 กรอบบัตรอาชญากรรมที่ราชทัณฑ์ลดลง เนื่องจากการเกษียณอายุราชการ

ที่มา: ฝ่ายข้อมูลและสถิติผู้ต้องขัง กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์ (2544)

จากตารางที่ 1.1 จะเห็นได้ว่า แนวโน้มจำนวนผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์มีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในแต่ละปี ทำให้เกิดปัญหาผู้ต้องขังล้นคุก ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อเป็นลูกโซ่ โดยก่อให้เกิดปัญหาอื่นตามมา อาทิ ขาดแคลนปัจจัยสี่ต่อการดำรงชีพของผู้ต้องขัง ปัญหาต่อมาตรการควบคุม ขาดทรัพยากรที่จำเป็นต่อการบริหาร การอบรมแก้ไข พัฒนาและฟื้นฟูพฤตินิสัย ส่งผลต่อสุขภาพอนามัย อุปสรรคในการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง ฯลฯ สภาพเช่นนี้ทำให้ผู้ต้องขังต้องนอน กิน และขับถ่ายอย่างแออัด สภาพความแออัดยัดเยียดของ ผู้ต้องขังในเรือนจำไม่เพียงแต่จะส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังในทางลบเท่านั้น ในภาวะที่เศรษฐกิจตกต่ำเช่นปัจจุบัน ทำให้เกิดภาวะความขาดแคลนด้านงบประมาณรายจ่ายในภาครัฐ การแก้ปัญหาผู้ต้องขังล้นเรือนจำ โดยการสร้างเรือนจำใหม่ให้เพียงพอกับจำนวนผู้ต้องขังที่เพิ่มขึ้น จึงเป็นเรื่องที่ยาก เป็นการ

แก้ไขปัญหาคิดแค่ระดับหนึ่ง และยังส่งผลให้เกิดการแหกหักและหลบหนีออกจากเรือนจำ เนื่องจากสภาพความเครียดและความกดดันและเจ้าหน้าที่เรือนจำเองก็ไม่สามารถจะดูแลได้ทั่วถึง เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีไม่เพียงพอ จะเห็นได้จากสัดส่วนภาพรวมระหว่างเจ้าหน้าที่ต่อผู้ต้องขังมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในปีงบประมาณหลังสุด 2543 สัดส่วนเจ้าหน้าที่ต่อผู้ต้องขังในภาพรวมสูงถึง 1 : 21 ในขณะที่มาตรฐานสากลทั่วไปประมาณ 1 : 5 แสดงให้เห็นว่าบุคลากรหนึ่งคนต้องดูแลผู้ต้องขังถึง 21 คน และจะต้องปรับเปลี่ยนหมุนเวียนปฏิบัติงานตลอด 24 ชั่วโมง เข้าเวร 1 คืน เว้น 2 คืน อีกทั้งวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ต้องมาปฏิบัติงาน 1 วัน โดยมีชั่วโมงการทำงานประมาณ 103 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในขณะที่ข้าราชการทั่วไปทำงาน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถดูแลผู้ต้องขังได้อย่างทั่วถึง ทั้งในเรื่องการควบคุม การแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง ตลอดจนการสนับสนุนทางสังคมต่อผู้ต้องขังก็ลดน้อยตามลงไปด้วย

นอกจากนี้ยังมีปัญหาการกำหนดวิธีการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้เหมาะสม เนื่องจากผู้ต้องขังมีความแตกต่างกันในทุกด้าน อาทิเช่น ภูมิหลัง ความผิด เพศ อายุ การแยกประเภทสามารถแยกได้หลายอย่างตามวัตถุประสงค์ เช่น แยกตามเพศ แยกตามอายุ แยกตามลักษณะความผิด แยกตามความเสี่ยงในการหลบหนี แยกตามกำหนดโทษ แต่ในปัจจุบันกรมราชทัณฑ์สามารถแยกประเภทผู้ต้องขังได้เพียงแยกตามเพศ คือ ชายและหญิง และแยกผู้ต้องขังคดีอาชญากรรม ผู้ต้องขังวัยหนุ่ม และผู้ต้องขังใกล้จะพ้นโทษออกจากผู้ต้องขังส่วนใหญ่ได้เพียงบางส่วน การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังทั้งในเรือนจำและทัณฑสถานเกือบทุกแห่ง จึงเป็นการปฏิบัติโดยมิได้คำนึงถึงความแตกต่างของผู้ต้องขังมากนัก เนื่องจากไม่มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่เพียงพอที่จะเข้าไปสัมผัสใกล้ชิดหรือเป็นที่ปรึกษาสำหรับผู้ต้องขังได้ เป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อยตามความต้องการของแต่ละกลุ่ม ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ต้องขังทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การปฏิบัติแบบนี้เป็นการไม่สอดคล้องกับเป้าหมายที่กรมราชทัณฑ์ตั้งไว้ คือ การแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับคนเป็นพลเมืองดี เป็นเหตุให้กรมราชทัณฑ์ได้รับการตำหนิจากสาธารณชนในเรื่องผู้พ้นโทษไปกระทำผิดซ้ำอยู่บ่อยครั้ง เพราะสังคมคาดหวังว่าเรือนจำหรือทัณฑสถานจะทำหน้าที่แก้ไขผู้ต้องขังให้เป็นพลเมืองดีได้ ซึ่งความเป็นจริงแล้วสาเหตุแห่งการกระทำผิดนั้นมีมากมายหลายสาเหตุ และผู้กระทำผิดแต่ละคนก็มีมูลเหตุจูงใจไม่เหมือนกัน อีกทั้งอาชญากรรมแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน เช่น ชีวิต ยาเสพติด เสวยสุกิจ ฯลฯ ดังนั้นการกำหนดให้สถาบันเรือนจำเพียงสถาบันเดียวมาทำหน้าที่แก้ไขผู้ต้องขังทั้งหมด คงเป็นเรื่องที่สำเร็จได้ยาก

นอกจากนี้ภูมิหลังของผู้ต้องขังแต่ละคนก็แตกต่างกันไปด้วย เช่น ขาดการอบรม ขาดความรักและความอบอุ่น เป็นต้น ซึ่งการสนับสนุนทางอารมณ์และจิตใจเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของการสนับสนุนทางสังคมที่ผู้ต้องขังพึงจะได้รับจากสมาชิกของเครือข่ายทางสังคมต่างๆ ทั้งจากเครือข่ายภายนอกทัณฑสถาน และเครือข่ายภายในทัณฑสถาน เครือข่ายภายนอกทัณฑสถาน ได้แก่ ครอบครัว ญาติ

พี่น้อง และเพื่อนนอกทัชชสถาน ไม่ว่าจะเป็นการให้กำลังใจโดยการมาเยี่ยมเยียนตามสารทุกข์สุขดิบ การนำอาหาร หรือสิ่งของมาฝาก การให้คำปรึกษา ฯลฯ ส่วนเครือข่ายภายในทัชชสถาน ได้แก่ ผู้คุม นักสังคมสงเคราะห์ เพื่อน ผู้ต้องขัง อนุศาสนาจารย์ และครูฝึกวิชาชีพ ในการให้กำลังใจ ความรู้ในการอบรมวิชาชีพ ให้สิ่งของ และคำปรึกษา ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นการสร้างความเข้าใจ อันดีระหว่างกันและกัน และยังเป็นการสร้างความอบอุ่นใจให้แก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งคลายความกังวลใจที่มีต่อกัน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ต้องขังมีกำลังใจที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นคนดีและเข้ากับสังคมทั่วไปได้ภายหลังพ้นโทษ

เครือข่ายทางสังคมหรือความสัมพันธ์ในกลุ่มสังคมสามารถกระตุ้นให้ผู้ต้องขังประพฤติปฏิบัติคนไปในทางที่ดี และช่วยลดพฤติกรรมที่ผิดๆ การที่ผู้ต้องขังได้มีปฏิสัมพันธ์กับเครือข่ายทางสังคม ผู้ต้องขังมีโอกาที่จะได้รับข้อมูล ความรู้ การแนะนำ และแรงจูงใจที่จะช่วยให้ผู้ต้องขังนำไปปรับปรุงตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสมาชิกเครือข่ายทางสังคมกลุ่มต่างๆ

ในความเป็นจริงคือมีผู้ต้องขังบางส่วนที่ถูกปฏิเสธจากเครือข่ายทางสังคมภายนอกทัชชสถาน ในการมาเยี่ยมในขณะที่จำคุก สาเหตุการไม่มาเยี่ยมอาจเกิดได้หลายสาเหตุ อาทิ รายได้ของครอบครัวน้อยทำให้ไม่มีเงินในการเดินทาง การมีภาระในการหาเลี้ยงครอบครัวทำให้ไม่มีเวลามาเยี่ยม เป็นต้น นอกจากนี้ในส่วนของเครือข่ายภายในทัชชสถานเอง การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังเป็นกลุ่มใหญ่ ทำให้การได้รับการสนับสนุนทางสังคมของผู้ต้องขังไม่ทั่วถึง

การที่ผู้ต้องขังถูกจองจำเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นอยู่ ถูกจำกัดอิสรภาพ เรียกได้ว่าเป็นวิกฤตในชีวิต โดยต้องเผชิญปัญหาทุกอย่างตามลำพัง แต่ถ้าปราศจากการสนับสนุนทางด้านสังคม อารมณ์ การเงิน สิ่งของ และทางด้านการให้คำปรึกษาที่พอเพียง จะทำให้ผู้ต้องขังได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากสมาชิกของเครือข่ายทางสังคมต่างๆ น้อยลง โดยจะส่งผลให้ ผู้ต้องขังมีความวิตกกังวล สูญเสียสัมพันธภาพระหว่างบุคคล กล่าวว่าจะสังคมจะไม่ยอมรับ กังวลกับความเป็นอยู่ที่จะเกิดกับตน เกิดความไม่เห็นคุณค่าในตนเอง

ดังนั้นการที่ผู้ต้องขังได้รับการสนับสนุนทางสังคม เช่น การให้กำลังใจ การปลอบโยน ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินและสิ่งของ ได้รับคำแนะนำปรึกษาในขณะที่เผชิญกับเหตุการณ์วิกฤติ จะทำให้ผู้ต้องขังเหล่านี้มีสุขภาพจิตที่ดี คลายความเครียดความวิตกกังวล สามารถที่จะเผชิญชีวิตได้อย่างเข้มแข็ง มีกำลังใจ มีจุดยืนของชีวิต และประพฤตินคนเป็นพลเมืองดี

ผู้ศึกษาเชื่อว่าคนทุกคนสามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองได้ ผู้ที่เคยประสบความล้มเหลวในชีวิตหรือประสบปัญหาสังคมจะต้องเสริมสร้างความแข็งแกร่งด้านจิตใจ ให้ได้เรียนรู้สัมผัสกับสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ พฤติกรรม และการดำเนินชีวิต ซึ่งจะทำให้เกิดจิตสำนึกที่ดี และสิ่งที่จะมากระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงก็คือ แรงสนับสนุนทางสังคม เป็นการแก้ไขให้ผู้ต้องขังในการกลับเข้าสู่สังคม รวมทั้งเป็นที่ยึดเหนี่ยวและช่วยประคับประคองผู้ต้องขังให้ประพฤตินคนเป็นคนดี

โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ต้องขังวัยหนุ่มเป็นนักโทษเด็ชชาดชายที่กระทำความผิดครั้งแรก โอกาสในการกลับเข้าสู่สังคมใหม่อีกครั้ง มีมากกว่าผู้ต้องขังที่กระทำความผิดมาแล้วหลายครั้งในเดือนจำอื่นๆ ดังนั้นโอกาสในการปรับปรุงตัวเป็นพลเมืองดีจึงมีมาก โดยผลที่ได้จากการศึกษาสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมผู้ต้องขัง แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จากสาเหตุต่างๆ ข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาเกิดคำถามว่าปัจจัยใดบ้าง ที่มีความสัมพันธ์กับเครือข่ายทางสังคมและการสนับสนุนทางสังคม และเขาเหล่านั้นได้รับการสนับสนุนทางสังคมอย่างไร ในขณะที่ถูกจองจำ ผู้ศึกษาจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเครือข่ายทางสังคมและการสนับสนุนทางสังคมของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง จังหวัดปทุมธานี”

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาเครือข่ายทางสังคมและการสนับสนุนทางสังคมของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม
2. เพื่อศึกษาการสนับสนุนทางสังคมที่ผู้ต้องขังได้รับของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเครือข่ายทางสังคมและการสนับสนุนทางสังคมของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม

1.3 ขอบเขตในการศึกษา

ศึกษาผู้ต้องขังทุกลักษณะความคิด ของทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 358 คน

1.4 นิยามศัพท์และคำจำกัดความในการศึกษา

เครือข่ายทางสังคม หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนแก่ผู้ต้องขัง และมีความใกล้ชิดกับผู้ต้องขัง แบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

1. กลุ่มภายในทัณฑสถาน ได้แก่ ผู้คุม นักสังคมสงเคราะห์ เพื่อนผู้ต้องขัง อนุศาสนาจารย์ และครูฝึกอาชีพ
2. กลุ่มภายนอกทัณฑสถาน ได้แก่ ครอบครัว ญาติ เพื่อน เป็นต้น

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่ผู้ต้องขังได้รับการตอบสนองความช่วยเหลือจากเครือข่ายทางสังคม ทั้งกลุ่มภายนอกทัณฑสถาน และกลุ่มภายในทัณฑสถาน ให้สามารถดำรงชีวิตในทัณฑสถานได้อย่างปกติสุข ซึ่งถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่และนอกเหนือจากการปฏิบัติหน้าที่

การสนับสนุนทางสังคมแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ จิตใจ หมายถึง การที่ผู้ต้องขังได้รับความเอาใจใส่จากบุคคลอื่น การให้กำลังใจ ให้การยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมทำให้รู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง
 2. การสนับสนุนทางด้านสิ่งของและการเงิน หมายถึง การได้รับความช่วยเหลือทางด้านสิ่งของเครื่องใช้และการเงิน
 3. การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การได้รับข้อมูลข่าวสารที่ผู้ต้องขังควรทราบ
 4. การสนับสนุนทางด้านให้คำปรึกษา หมายถึง การให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ต้องขัง ผู้ต้องขังวัยหนุ่ม หมายถึง นักโทษเค็ดชาตชายซึ่งกระทำผิดครั้งแรก และมีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี
- ทัศนสถานวัยหนุ่ม หมายถึง สถานที่ใช้ซึ่งใช้ควบคุม กักขัง นักโทษเค็ดชาตชายที่กระทำผิดครั้งแรก โดยมีกำหนดโทษไม่เกิน 30 ปี และมีอายุระหว่าง 18 - 25 ปี

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงเครือข่ายทางสังคมและการสนับสนุนทางสังคมของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม
2. ทำให้ทราบถึงการสนับสนุนทางสังคมที่ผู้ต้องขังได้รับของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม
3. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเครือข่ายทางสังคมและการสนับสนุนทางสังคมของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม